

[Ib Christensen]

lige partier, er uvilje og modstand mod jordspekulationen – man kan se de samfundsmæssige, fordelingspolitiske, beskæftigelsesmæssige, økonomisk-politiske uheldige konsekvenser af den – medens der derimod samtidig i befolkningen er et instinktivt ønske om at værne ens egen bolig og hus. Derfor er det, vi foreslår, nok politisk klogt. Når vi ser helt bort fra de ideologiske forskelle mellem socialister og retsstatsfolk, så er det vel egentlig også ganske klogt politisk, at man ikke kommer med forslag på dette område, der rammer folks huse, men kun peger på jordspekulationen, som man i hvert fald ikke har rørt en finger for, og koncentrerer sig om den side af problemet. Jeg tror, at den socialistiske side af salen ville gøre klogt i at, om jeg så må sige, kaste af, hvad man evner, i de nærmeste krav på dette område.

Ministeren siger minsandten, at forslaget er beskedent i sin ambition. Ja men ambitionen er netop at slå til lyd for et andet ejendomsretsbegreb. Ambitionen er, at fællesskabet skal have ejendomsretten til disse af fællesskabet skabte værdier. Det er ikke nogen ringe ambition. Og hvordan er det med socialdemokratiets ambition? Ja, socialdemokratiets ambition er ifølge kongressen, at jorden skal være samfundseje, og under statsministerens modstand blev det sågar vedtaget på sidste kongres, at det skulle stå i socialdemokratiets arbejdsprogram. Det er socialdemokratiets ambition. Hvad er socialdemokratiets realpolitik? Det er den stik modsatte gennem den systematiske svækkelse af jordbeskatningen siden 1964, afskaffelse af grundstigningskylden, afskaffelse af statshusmandsbruget, afskaffelse af den ekstraordinære statsgrundskyld og nedsættelse af den amtskommunale grundskyld så sent som i foråret. Det er socialdemokratiets realiteter. Socialdemokratiets ambition og realiteter strider altså helt utroligt mod hinanden, og det tror jeg ikke gavner socialdemokratiet på længere sigt. Det ville være rart, hvis socialdemokratiet fik den ambition også i realpolitik at leve op til sine egne ambitioner på det jordpolitiske felt.

Hr. Karl Nielsen kunne ikke overskue virkningerne osv. Der bliver mulighed for under udvalgsarbejdet ved spørgsmål osv. at komme nærmere ind på disse.

Min taletid er ved at udløbe, så jeg når desværre ikke at svare på alle de enkelte spørgsmål, der blev rejst fra adskillige ordfø-

rerer side. Det beklager jeg meget, men vi må så under udvalgsbehandlingen vende tilbage til alle de spørgsmål, der blev rejst.

Der var nogle misforståelser, som jeg lige vil korrigerer. Når vi ønsker, at den amtskommunale og den kommunale grundskyld skal afvikles, så er det selvfølgelig, fordi dette forslag træder i stedet for, ikke fordi vi er modstandere af, at det offentlige inddrager disse ting.

Med hensyn til skattefradragets retten må jeg sige, at den bevarer vi for så vidt angår de bestående jordværdier, men vi er da fuldt parate til at forhandle om at bevare den også i fremtiden, sådan som endog SFs ordfører var indstillet på. Det er ikke noget kardinalpunkt.

I det hele taget må jeg sige, at jeg er glad for den tilslutning, der var til forslaget intentioner. Det, man måske kan uddrage, er, at der i hvert fald i tinget synes at være en væsentlig tilslutning til – strækkende sig muligvis fra kristeligt folkeparti og i hvert fald fra det radikale venstre og til venstre i salen, et ganske solidt flertal – at inddrage eller fastfryse den samfundsskabte jordværdistigning eller at inddrage i hvert fald de kommende samfundsskabte jordværdistigninger. Det mener jeg at kunne konstatere, og det synes jeg, også ville være nyttigt for regeringen at konstatere. Det er altså endnu en gang blevet bekræftet, selv om der var kritik af enkeltheder i forslaget, at der hos de partier, hvor man kunne vente sympati, var stor sympati for forslaget intentioner.

Jeg vil gerne til slut tilslutte mig den opfordring, som det radikale venstres ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, kom med til regeringen om nu virkelig at tage reelle forhandlinger om disse ting mellem regeringen og de partier, der – som det kom til udtryk ved denne førstebehandling – virkelig ønsker, at der skal ske noget gennemgribende på dette felt, og at regeringen ikke bør spille tid med at forhandle med andre partier, som ikke er interesseret i, at der sker noget reelt på dette felt.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Hr. Ib Christensen får ikke en fornuftig diskussion i gang om dette forslag med socialdemokraterne – og det er ikke med tilken-